

Platform Keelbos
Dorpstraat 16
6361 EL NUTH
K.V.K. nr: 140 77 656
Bank: NL94 RABO 0154 889 806
Telefoon: 06 305 77 030
E-mail: platform.keelbos@gmail.com
www.platform-keelbos.org
Hét kennis expertise centrum van de HOP

Beleidsplan

1. Inhoud.

1. Inhoud
2. Voorwoord
3. Achtergrond / Historie
4. Solitaire parkeer- en verzorgingsplaatsen
5. Organisatie Nederland
6. Actualiteit Nederland
7. Aandachtspunt Planologie
8. Aandachtspunt Gezondheidsbeleidzorg
9. Aandachtspunt Normen en Waarden
10. Aandachtspunt WMO
11. Kenniscentrum
12. Aandachtspunt Financieel beleid

2. Voorwoord.

Stichting Platform Keelbos is een levensbeschouwelijke belangenorganisatie voor homoseksuelen, lesbiennes, biseksuelen en transgenders (ook wel kortweg Holebi's of HLBT c.q. GLBT/GLBTQ) op lokaal, provinciaal, nationaal alsmede internationaal niveau, waarbij zij het algemeen nut dienstbaar tracht te zijn.

De homo-ontmoetingsplaats is de lakmoesproef van de homo-erkenning en daarom vinden wij dat klagers tegen die HOP's te veel gehoor krijgen bij gemeenten en andere instanties, die vervolgens sentimenten, vooroordelen en feiten niet weten te onderscheiden, waardoor zorgvuldige afwegingen achterwege blijven. Voor de homo-emancipatie zijn homo-ontmoetingsplaatsen van evident belang in het kader van het algemeen belang, omdat ontmoeten sowieso moet kunnen, terwijl tegelijkertijd agressie, stemmingmakerij, registratie en onnodige hinder jegens de bezoekers van deze plaatsen behoorlijk bestreden dienen te worden. Wij onderbouwen dit als volgt omdat homo-ontmoetingsplaatsen in de publieke ruimte voorzien in een kennelijke behoefte aan sterk gewenste sociale, legale activiteiten door burgers uit een algemeen, sterk divers en wisselend publiek. Via o.a. ambtelijk overleg willen wij dit in de aandacht brengen.

De Stichting Platform Keelbos (SPK) is opgericht op 16 juli 2003 en is gevestigd te Nuth (Limburg) in Nederland.

3. Achtergrond / Historie.

Stichting Platform Keelbos (SPK) is opgericht vanwege het besluit van Rijkswaterstaat om in Nederland de parkeerplaatsen langs de A79 te sluiten. De parkeerplaatsen aldaar gaven toegang tot een belangrijke sociale ontmoetingsplek (bijvoorbeeld voor homoseksuelen en dientengevolge ook wel homo-ontmoetingsplaats genoemd), in de regio van het Heuvelland in Limburg.

Initiatiefnemers waren in voorjaar 2003: A. Mathijssen, N. Ludwiczak en G. Schülke, die vanwege de voorgenomen sluiting van die parkeerplaatsen in het Limburgse Heuvelland honderden bezwaren hebben opgehaald. Deze actie had volledig steun van de bezoekers.

Wij zijn erachter gekomen dat er een grote maatschappelijke behoefte is aan voldoende parkeerplaatsen langs de (autosnel-)wegen. Juist de solitaire parkeerplaatsen worden te lichtvaardig gesloten ondanks dat er veel gebruik van wordt gemaakt. Zo wordt in de motivatie van de sluitingen de belangenbehartiging onvoldoende toegepast door geen rekening te houden met de belangen van de personen die juist dáár parkeren. Uit gegevens van de politie (KLPD) kan worden afgeleid dat juist op solitaire parkeerplaatsen er weinig ladingdiefstallen plaats vinden vanwege de aanwezige sociale controle van bezoekers die daar langdurig rondlopen in wisselende samenstelling, waarbij lage houtopstanden daarbij van belang zijn. Daarom is het van groot belang dat solitaire parkeerplaatsen behouden blijven naar de toekomst toe, omdat niet is aangetoond dat parkeerplaatsen met een tankstation, waar lage houtopstanden ontbreken, per definitie veiliger zijn.

Doordat Rijkswaterstaat bij het voorbereidingsbesluit naast de solitaire parkeerplaatsen aan de A79 Keelbos en Ravensbos, die beiden als homo-ontmoetingsplaats in medegebruik waren, tegelijkertijd ook parkeerplaats Kruisberg aan de A2 bij Meerssen wilde sluiten, die niet als homo-ontmoetingsplaats in gebruik was, handelde Rijkswaterstaat in eerste instantie conform het gelijkheidsbeginsel. Echter door het alleen sluiten van de parkeerplaatsen bij de A79 en de parkeerplaats aan de A2 toch open te laten, handelde Rijkswaterstaat uiteindelijk in strijd het gelijkheidsbeginsel. Dit was de directe aanleiding van de oprichting van Stichting Platform Keelbos, welk inmiddels is uitgegroeid tot een belangenorganisatie voor (Homo-)ontmoetingsplaatsen.

In 2004 is de Stichting Platform Keelbos toegetreden tot de Homoseksuele Lesbische Biseksuele Federatie Nederland (HLBF.NL), maar die is momenteel niet actief meer.

De Stichting was van juni 2007 lid van het WMO-Platform Nuth tot april 2016.

De Stichting vindt het wel uitermate belangrijk dat in het WMO-beleidsplan er een "Contouren Programma Diversiteit en Integratie" is opgenomen. Aangemerkt dient te worden dat een diversiteitsparagraaf niet mag worden verward met een inburgeringsparagraaf waarbij een belangrijk programmapunt waarin hltb's (homo's, lesbo's, bi's en transgenders) worden behandeld en expliciet beschreven is. In de WMO dienen hltb's dan ook boven tafel te komen te worden zodat een en ander in een later stadium uitgewerkt kan worden, bijvoorbeeld bij aanbestedingseisen omdat dat snel en eenvoudig haalbaar voor een kleinere gemeenten is. Verder is het vergroten van veiligheid van homoseksuele mannen en vrouwen en tegengaan van discriminatie van groot belang.

Voor het goed kunnen behartigen van de belangen is de opbouw van een kenniscentrum van groot belang, waar wij in 2010 mee zijn gestart. Hierin zal drukwerk worden opgenomen in de ruimste zin welke betrekking heeft op homoseksualiteit en variaties daarvan. In diverse naslagwerken is aandacht besteed aan onder andere homo-ontmoetingsplaatsen.

4. Solitaire parkeer- en verzorgingsplaatsen

In het belang van de verkeersveiligheid is het van belang dat er op gezette tijden voldoende weggehonden parkeerplaatsen aanwezig zijn, zodat niet op het ondereggende wegennet moet worden gereden zodat dat een gunstige invloed op de verkeersveiligheid en het woon- en leefmilieu heeft.

Het sluiten van solitaire parkeerplaatsen langs A en N wegen heeft tot gevolg dat in het land er een tekort aan parkeerplaatsen voor vrachtauto's is ontstaan, die al onder druk staat vanwege de toenemende drukte op de autowegen.

Op landelijk niveau heeft de minister van Infrastructuur en Milieu van de Tweede Kamer opdracht gekregen om maatregelen te treffen tegen het parkeren op de vluchtstroken. Dit parkeren op de vluchtstrook is het gevolg van onvoldoende aanbod van **weggebonden** rustplaatsen. Rijkswaterstaat dient te zorgen dat er voldoende capaciteit aan de primaire wegen aanwezig is, zodat de weggebruiker niet het primaire wegennetwerk moet verlaten om, daarmee onnodig het secundaire (provinciale en gemeentelijk) wegennetwerk belastend, een rustplaats te vinden.

Zo heeft ook de provincie de taak dat er voldoende aanbod van **weggebonden** rustplaatsen langs de N wegen aanwezig zijn.

Er zijn goede gronden dat parkeerplaatsen waarop de uitweg uitkomt een voor het verkeer openstaande weg is in de zin van de wetgeving. Hieruit blijkt, dat voor de beantwoording van de vraag of sprake is van een weg in de zin van de wet beslissend is of de weg feitelijk voor het openbaar verkeer openstaat.

Uit vaste rechtspraak* volgt dat parkeerplaatsen een integraal onderdeel uitmaken van de openbare weg, en dus weg in de zin van de Wegenwet (WW) en Wegenverkeerswet (WvW) is.

Hieruit volgt dat slechts tot onttrekking van een weg aan het openbaar verkeer kan worden overgegaan indien daarvoor overwegende redenen bestaan én dat het algemeen belang zich er niet tegen verzet (Raad van State AB 1989/54 d.d. 31 oktober 1988).

Nog steeds merken wij regelmatig op dat de belangen van de weggebruiker niet meegewogen worden omdat er een ondeugdelijke belangenafweging heeft plaats gevonden, waarbij, vanwege moverende overwegingen, vooringenomenheid van het besluit om een bepaalde parkeerplaats te sluiten niet te overzien is.

*Raad van State: ECLI:NL:RVS:2004:AR5053, d.d. 3-11-2004;
ECLI:NL:RVS:2010:BO0216, d.d. 13-10-2010

Doel:

Het openhouden van solitaire parkeerplaatsen en verzorgingsplaatsen ter bescherming van het wegverkeer in het kader van het algemeen belang. Verder overleggen wij regelmatig hoe parkeerplaatsen het best kunnen worden ingericht zodat er een grote sociale controle is, en die daardoor dan veilig is.

5. Organisatie Nederland.

Stichting Platform Keelbos heeft de rechtsvorm van Stichting.

Het bestuur bestaat uit:

voorzitter:	Anthony Mathijssen	v.a. juli 2003
secretaris:	Nick Ludwiczak	v.a. juli 2003
penningmeester:	Gunther Schülke	v.a. juli 2003
bestuurslid:	Han Raeven	v.a. november 2005
bestuurslid:	Hans Scheffer Emmelkamp	v.a. juli 2015

Daarnaast kan de stichting terugvallen op ondersteuning van:

woordvoerder:	Pedro van D.	v.a. november 2016
woordvoerder:	Joop Beense	v.a. februari 2018
woordvoerder:	Ben van der Lee	v.a. oktober 2019
woordvoerder:	Ruud Maltha	v.a. juli 2020
woordvoerder:	Barnaby Savage	v.a. juli 2020
woordvoerder:	Patrick van der Laar	v.a. oktober 2020
woordvoerder:	Ruud Righolt	v.a. september 2021
woordvoerder:	Jan Koster	v.a. september 2021
woordvoerder:	Tjerk Jan Kaljouw	v.a. juli 2021
woordvoerder:	Gerard van den Elzen	v.a. juli 2022
woordvoerder:	Rob Sijs	v.a. augustus 2022

Wij zijn continu op zoek naar nieuwe woordvoerders om een betere dekking in Nederland te verkrijgen.

6. Actualiteit Nederland.

Stichting Platform Keelbos is een levensbeschouwelijke instelling die zich daarbij ten doel stel het algemeen nut dienstbaar te zijn, zo blijkt uit de hieronder beschreven statutaire doelstellingen van de stichting met een breed scala:

1. De stichting heeft ten doel om te streven naar het opheffen van extremisme, intolerantie en discriminatie vanwege afkomst, geaardheid, sekse, handicap, godsdienst en huidskleur.
2. De stichting heeft ten doel het waken over de verworven en opgebouwde rechten van minderheidsgroepen in het algemeen.
3. De stichting heeft ten doel om te streven naar het open houden van openbare verzorgingsplaatsen, parkeerplaatsen en andere plaatsen zonder voorzieningen en behartigt de belangen van al de bezoekers daarvan.
4. De stichting heeft ten doel het doorbreken van de heteronormen en het bevorderen van homoseksuele levensstijlen, het bevorderen van de emancipatie en zelfbewustmaking van homoseksuele mannen en vrouwen, alsmede het stimuleren van maatschappelijke discussie hierover, bewustwording en positieve verandering, de acceptatie, terzake van homoseksualiteit teweeg brengen.
5. De stichting heeft ten doel het (mede-) ontwikkelen van beleid op het terrein van de homo-emancipatie en lesbische emancipatie, gevraagd door derden én ongevraagd, en voorts al hetgeen in de ruimste zin met één en ander verband houdt, daartoe behoort en/of daartoe bevorderlijk kan zijn.
6. De stichting tracht haar doel onder meer te bereiken door samenwerking te bevorderen en te versterken tussen homo-organisaties onderling, tussen homo-organisatie(-s) en maatschappelijke instellingen en homo-organisatie(-s) en overheid.
7. De stichting heeft ten doel een bijdrage te leveren aan de strijd tegen hiv/aids en andere soa en het effect van deze strijd te vergroten en te verbeteren, door onder andere beleidsadvisering, campagnevoering en pleitbezorging alsmede de betrokkenheid te vergroten van de samenleving bij mensen met hiv/aids, een andere soa of een (chronische) handicap.
8. De stichting heeft ten doel programma's te ontwikkelen (o.a. workshops) en uit te voeren, zowel gericht op de betrokkenen zelf, overheden, professionals en het algemeen publiek met betrekking tot de hierboven opgesomde doelstellingen en voorts al hetgeen in de ruimste zin met één en ander verband houdt.
9. De stichting heeft ten doel om te streven naar het open houden van homo-onthoetingsplaatsen, en behartigt de belangen van al de bezoekers van deze plaatsen.
10. De stichting heeft ten doel om te streven naar een museum.
11. De stichting heeft niet ten doel het maken van winst, noch beoogt zij dienstbaar te zijn aan het maken van winst door en voor derden.
12. Al de hierboven opgesomde doelstellingen van de stichting zijn: opgesomd in willekeurige volgorde van belang, opgesteld in de meest ruime zin van het woord én hebben betrekking op lokaal, provinciaal, nationaal alsmede internationaal niveau.

De stichting tracht haar doel onder meer te bereiken door samenwerking te bevorderen en te versterken tussen homo-organisaties onderling, tussen homo-organisatie(-s) en maatschappelijke instellingen en homo-organisatie(-s) en overheid, o.a. via ambtelijk overleg.

Hieronder brengen wij enkele aandachtspunten onder de aandacht:

7. Aandachtspunt Planologie.

Om activiteiten te kunnen ontplooiën in de publieke ruimte dient eerst een plek toegeëigend of beschikbaar gesteld te worden. Toe-eigening is gerelateerd aan twee concepten, domeinvorming en transgressie. Domeinvorming is een poging van het individu of een groep om mensen, fenomenen en relaties te beïnvloeden, aan te tasten of te controleren in een geografisch gebied.

Om een domein te behouden is constante inspanning nodig. Het controleren van domeinen heeft tot gevolg dat mensen, die niet in het domein welkom zijn, uitgesloten worden. Er bestaan volgens Sibley twee soorten domeinen. Namelijk closed spaces en open spaces. Waarschijnlijk bevinden de homo-ontmoetingsplekken zich ergens in het midden van deze spaces. Nadat een domein is gevormd treden er conflicten op tussen verschillende gebruikersgroepen. Ten grondslag aan deze conflicten ligt transgressie. Mensen proberen van buiten een domein het domein tot in het centrum binnen te dringen. Het is een machtsstrijd om dezelfde ruimte. Waarbij de meest krachtigen het domein kunnen veroveren of verdedigen. Transgressie leidt tot conflicten. Mensen moeten vechten om hetzelfde deel van de publieke ruimte.

Mensen hebben de onbewuste behoefte om dingen die anders zijn buiten te sluiten. Aan de ene kant heeft dit te maken met fysieke zaken, zoals rommel, maar aan de andere kant kunnen dit ook andere mensen zijn, bijvoorbeeld homoseksuelen. Een andere insteek wordt gegeven door Tuan. Hij ontwikkelde het idee van topophobia. Topophobia is de angst voor plekken.

Volgens de auteur G. Hekma komen bezwaren tegen homogebruik van de publieke ruimte voort uit heteroseksuele zelfingenomenheid. Hij zegt in zijn boek 'Homoseksualiteit in Nederland van 1730 tot de moderne tijd.': "In een democratisch samenleving dient er ruimte te zijn voor verschillende groepen uit de samenleving."

De toenemende grote druk op de openbare ruimte is een ander element wat verband heeft met de HOP's en wat leidt tot uitsluiting van homoseksuele gebruikers. Bij het afwegen van verschillende belangen in de openbare ruimte worden al dan niet expres de homobelangen vergeten. Om andere burgers tevreden te houden worden homo's te vaak verbannen. Soms krijgen ze een nieuwe plek om te cruisen, vaker wordt er geen rekening gehouden met de belangen van homoseksuele mannen. Volgens homobelangengroepen wordt er door omwonenden en recreanten veel gezeurd om niets.

Voor homo- en biseksuele mannen die homo-ontmoetingsplaatsen bezoeken is het van belang dat er een eenduidig beleid wordt geformuleerd waarbij de aanwezigheid van deze ontmoetingsplaatsen binnen het bestemmingsplan gedoogd of toegestaan wordt, om zodoende de bestaande HOP's te beschermen tegen transgressie. Wanneer de homoseksuelen en biseksuelen de een HOP hebben verloren, blijkt vaak dat dit gebied door de heteroseksuelen niet gebruikt wordt, waarmee achteraf moralistische en waardeoordelen zijn aangetoond.

Zonering is een geschikt instrument om conflicten rondom homo-ontmoetingsplekken te beperken. Door gebieden waar ontmoetingsplekken voorkomen te zoneren zou iedere gebruikersgroep zijn eigen deel voor activiteiten krijgen. Dit heeft tot gevolg dat verschillende gebruikersgroepen minder snel in elkaars domein komen. De homo's hebben vrijheid van handelen in hun zone zonder dat anderen hiermee geconfronteerd hoeven te worden. De morele bezwaren worden hierdoor vanzelfsprekend niet opgelost. Multifunctioneel gebruik van plekken is geen bruikbaar instrument, aangezien privacy en anonimiteit voor homo's belangrijk is en andere gebruikers niet geconfronteerd willen worden met intieme handelingen van de bezoekers van de homo-ontmoetingsplaats.

Gemeentelijk niveau

De gemeente dient bij het opstellen het feitelijk gebruik van de grond in de planologie op te nemen. De Provincie dient er op toe te zien dat het feitelijk gebruik ook in het bestemmingsplan is ingevoegd. Zo kan de natuurlijk ontstane HOP als maatschappelijke doeleinden worden ingetekend. Door inrichting kan eventuele overlast beperkt worden. HOP's zijn een wezenlijk onderdeel van de homoseksuele levenscultuur en zullen hoe dan ook blijven bestaan. Is het niet hier dan de zal de HOP zich ongereguleerd gaan verplaatsen en zullen een of meerdere andere HOP's ontstaan daarbij is het te verwachten dat in dat geval er méér overlast gaat ontstaan dan het geval is in de oude situatie, en dan is er op meerdere plaatsen een probleem, maar de HOP blijft hoe dan ook bestaan. Helaas zijn er nog altijd gemeenten die HOP's criminaliseren

Provinciaal niveau

De inrichting van de ruimte is één van de belangrijkste provinciale taken. De provincie bepaalt in grote lijnen waar er in de provincie nieuwe woongebieden en bedrijventerreinen komen, waar nieuwe wegen komen, waar er ruimte is voor de landbouw en de natuur en waar je kunt varen, fietsen of wandelen. De provincies leggen deze contouren vast in een streekplan. Op basis van dit streekplan kunnen gemeenten een bestemmingsplan maken waarin zij meer in detail het plaatje invullen en inkleuren. Verder ziet de provincie er op toe dat de ingediende bestemmingsplankaarten overeenkomen met het feitelijk gebruik.

Nieuwe wetgeving zoals de Wet op de ruimtelijke ordening (WRO) en de Wet algemene beleidsbepalingen omgevingsrecht (WABO) verruimen onze mogelijkheden om met bundeling van krachten op het terrein van toetsing, vergunningverlening en handhaving deze beweging door te zetten. Samenspraak is een basisvoorwaarde. Uit een uitspraak van de Raad van State blijkt dat de provincie een planologisch plan kan opstellen wanneer de provincie eerst de gemeenten zelf de kans geeft om dit uit te werken in de bestemmingsplannen met alle bezwaarprocedures van dien.

Ook mag de provincie zelf een planologisch plan tot op detail uitwerken op perceelniveau, nadat het is goedgekeurd door de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer definitief wordt.

Nieuwe wetgeving zoals de Wet op de ruimtelijke ordening (WRO) en de Wet algemene beleidsbepalingen omgevingsrecht (WABO) verruimen onze mogelijkheden om met bundeling van krachten op het terrein van toetsing, vergunningverlening en handhaving deze beweging door te zetten. Samenspraak is een basisvoorwaarde. (en dus nadrukkelijk ook met de Hop-bezoeker).

Planologische verankering zal evenwel lastig te verwezenlijken zijn vanwege hetero dominante onwil en doctrine. Tot die tijd trachten wij bij de gesprekspartners wel het HOP gebruik onder de aandacht te brengen en weliswaar is er in Nederland nergens in een bestemmingsplanplan een HOP aangewezen, maar dat hoeft ook niet immers een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State die reeds heeft bepaald dat gebruik als HOP niet in strijd is met de planologische bestemming van een gebied (AbRS d.d. 13 juni 2000, LJN: AA9528 inzake de "Scheveningse bosjes" te Den Haag). Cruisen an sich is een grondrecht, heterostellen zoenen immers ook in parken.

Doel:

Homoseksuele gebruiksgebieden expliciet in te passen en haar bestaansrecht te erkennen.

8. Aandachtspunt Gezondheidsbeleidzorg.

Vanaf 2003 dient iedere gemeente een eigen gezondheidsnota te hebben. In deze nota gaat het om alle vormen van gezondheid. Zaken die we hier onder andere beleidsterreinen hebben genoemd, zoals maatschappelijk werk, jongeren en ouderen, zouden daarin dus ook een plaats moeten krijgen.

De GGD speelt in de totstandkoming van zo'n gezondheidsnota een bijzondere rol. Zij zijn namelijk verantwoordelijk voor collectieve preventie. Dit terrein is van groot belang bij het voorkomen van (besmettelijke) ziekten. In de jaren '80 heeft de homoseksuele gemeenschap zelf het voortouw genomen in de strijd tegen HIV/aids. Veel GGD's en andere instanties nemen vooral heteroseksuelen of jongeren als doelgroep wat betreft preventie van HIV en SOA, hoewel homoseksuelen doorgaans nog steeds een van de meest getroffen groepen vormen. In niet grootstedelijke gebieden zijn condooms vaak niet goed verkrijgbaar, en zeker geen condooms voor anaal gebruik.

Gemeente:

De invoering van de Wet Collectieve Preventie Gezondheidszorg (WCPG) biedt nieuwe kansen voor het aan de orde stellen van homospecifieke gezondheid binnen gemeente. De wet verplicht de gemeente elke vier jaar een nota lokaal gezondheidsbeleid te maken en uit te voeren. De gemeente kan bij de GGD aandringen om homoseksuelen expliciet als een van de aandachtsgroepen in het preventiebeleid op te nemen. De uitvoering kan niet worden afgeschoven op homo-organisaties. De GGD moet in ieder geval voorzien in preventieve informatie (folders en displays voor homogelegenheden zijn beschikbaar via de Schorerstichting), in een 24-uurs bereikbaarheid voor Post Exposure Profylaxe (PEP; een medicinale behandeling om infectie te proberen voorkomen na een onveilig seksueel contact) en in interactieve vormen van preventiegesprekken.

Preventiegesprekken kunnen de vorm krijgen van baanprojecten op ontmoetingsplaatsen. Overigens kan men bij de GGD of MOVISIE het onderdeel LHBT-emancipatie ook informeren naar meer creatieve vormen preventievormen. De gemeente kan erop letten dat de GGD dit aandachtspunt ook financieel in haar lange termijn beleid opneemt. De gemeente moet voor deze preventie ook de benodigde financiële middelen beschikbaar stellen. Dit homospecifieke preventiebeleid dient niet te blijven hangen in projectmatig en dus tijdelijk opgezette baanprojecten er dient te worden gekozen voor een structureel opgezette baanprojectmatige aanpak. Wij willen onder de aandacht brengen dat de overheid gezondheidsinstellingen financieel in staat moet stellen hun capaciteit uit te breiden. In de preventie zijn steeds weer vernieuwingen noodzakelijk. Zo kan de gemeente, buiten het structurele baanproject, bij de verkooppunten van condooms er op aandringen om homo-condooms zichtbaar te verkopen. Dit vereenvoudigt de verkrijgbaarheid. Ook kan de gemeente tenslotte het lokale buddyprojecten ondersteunen.

Het dus daarom van belang dat met name homo-ontmoetingsplaatsen niet gesloten of het bezoek ervan ontmoedigd worden omdat de GGD-preventiewerkers dan niet meer preventiegesprekken kunnen voeren bij de bezoekers van de homo-ontmoetingsplaatsen omdat de ontmoetingen daarna in het verborgene plaats vinden buiten het zicht van de GGD preventiewerkers.

Doel:

De gezondheid van homoseksuelen expliciet in het nieuwe gemeentelijke gezondheidsbeleid opnemen.

9. Aandachtspunt Normen en Waarden.

Ten grondslag aan het probleem dat optreedt op HOP's is dat heersende hetero normen en waarden niet samengaan met het gebruik van de openbare ruimte voor intimiteit tussen mannen. Normen zijn niet het gedrag zelf, maar de verwachting ten aanzien van gedrag van leden van de samenleving of groeperingen. Normen zijn gebaseerd op zekere abstracte, meer of minder bewuste collectieve voorstellingen omtrent wat goed en juist is en daarom na te streven is, de zogenaamde waarden. (De Jager volgens Maatman, 1978) Dit wordt het normen- en waardenpatroon genoemd. Als op een plek normen- en waardenpatronen van verschillende groepen botsen dan ontstaan er conflicten. Dit is met name het geval bij ontmoetingsplekken.

Het heersende hetero normen- en waardenpatroon met betrekking tot de openbare ruimte laat weinig ruimte voor homoseksuele activiteiten. Homoseksualiteit is een weinig geaccepteerde uiting, zo blijkt steeds weer uit internationale onderzoeken.

Na de seksuele revolutie werd steeds opener met seks omgegaan en dit heeft uiteindelijk geleid tot onder andere het openlijk seks hebben. In eerste instantie gebeurde dit door hetero's, omdat eerst het 'normale' geaccepteerd wordt en daarna pas het 'andere'. De homo's pasten zich aan en gingen openlijker met elkaar om. De seks werd niet meer **vierhonderd** meter ver in het bos gedaan, maar **tien** meter was ook wel genoeg. De verhoogde tolerantie heeft er toe bijgedragen dat deze generatie homo's niet langer stiekem hoeft te doen. Toch ontstaan er vaak botsingen tussen homoseksuele gebruikers van plekken en andere gebruikers.

Eenzijds heeft het probleem te maken met fysieke overlast. Deze overlast uit zich in afval (condooms en tissues e.d.) en geluidsoverlast door optrekkende auto's. Deze overlast komt voort uit het denken van de samenleving over het weggooien van rommel en geluidshinder door auto's. Deze overlast is het gevolg van het gebruik van de openbare ruimte door mensen en zijn min of meer van toepassing op iedere gebruiker van de openbare ruimte.

De auto's van homoseksuelen maken niet meer of minder geluid dan die van heteroseksuelen. Anderzijds hebben mensen gevoelsmatige moralistische klachten. Deze hebben meer te maken met de specifieke gebruikersgroep en worden sterker door de persoonlijke waarden en normen beïnvloed. De ontmoetingsplek **zou** bijvoorbeeld bepaalde vormen van criminaliteit aantrekken of men is bang voor verspreiding van het aids-virus als gevolg van rondslingerend vuil. Daarnaast is er het morele bezwaar dat homoseksualiteit niet hoort. Ondanks het homo-emancipatiebeleid, wat moet bijdragen aan een grotere acceptatie van homoseksualiteit, bestaat bij verschillende personen nog steeds de gedachte dat homoseksualiteit onzedig is en niet zou mogen bestaan. Ook de angst geassocieerd te worden met homoseksualiteit bij een bezoek aan een ontmoetingsplek zonder homoseksuele motieven en voor geheel ander gebruik speelt een rol.

Veel bezoekers van HOP's willen vanwege de heersende hetero normen- en waardenpatroon anoniem blijven. Daardoor vormen zij een welkome prooi voor anti-homoseksueel geweld en zijn daardoor extra vatbaar voor chantage. Vanwege de veiligheid van de bezoekers van de HOP is het daarom van belang dat de politierichtlijn "Blauw op de roze ontmoetingsplaats" wordt gehanteerd en nageleefd.

Doel:

De normen en waarden ontmantelen van homofobie.

10. Aandachtspunt Burgerparticipatie / WMO.

De Stichting zal zich ook via WMO platforms c.q. WMO raden trachten bereiken dat er op gemeentelijk niveau homotolerant beleid gevoerd gaat worden. Wij streven derhalve tot het opnemen van een Diversiteitparagraaf in het WMO beleidsplan van de desbetreffende gemeente.

Voorbeeld van een *Diversiteitparagraaf*

Op een aantal prestatievelden is er sprake van specifieke problematiek m.b.t. culturele of seksuele diversiteit. Het niet-gebruik van zorg en inkomensondersteuning is onder allochtonen bv. hoger. Integratie tussen allochtonen en autochtone wijkbewoners is daarnaast een voorwaarde voor leefbaarheid en sociale samenhang. Ook blijkt uit onderzoeken dat allochtonen zich niet herkennen in de term mantelzorger, dat allochtonen sterk een beroep doen op – vooral vrouwelijke – familieleden voor zorg en later erkennen dat ze overbelast zijn of hulp van buiten vragen. Homoseksuele jongeren kunnen risico lopen op psychosociale problemen vanwege hun seksuele geaardheid. Homoseksuele ouderen kunnen vaak minder beroep doen op mantelzorg en hebben behoefte aan respect van zorgverleners voor hun leefwijze. Ook zij zijn vaker eenzamer dan hetero-bejaarden.

Om de ondersteuning aan alle inwoners van deze gemeente goed tot zijn recht te laten komen, willen we in ons Wmo-beleid aandacht besteden aan diversiteit. We gaan meer te rade bij bestaande groepen (adviesraden, zelforganisaties, jongeren- en ouderenorganisaties), stakeholders als allochtone ouderenadviseurs en zorgconsulenten en organisaties met veel kennis en een groot netwerk. Van deze gesprekspartners vragen we ook een actieve bijdrage aan het realiseren van onze Wmo-doelen.

Verder willen we dat diversiteit goed verankerd wordt binnen de reguliere instellingen. In deze gemeente willen we niet naast elkaar, maar met elkaar leven en ook werken. Instellingen zullen in staat moeten zijn om allochtone en seksueel diverse burgers in de doelgroepen voor wie ze werken, een passend aanbod te doen. Wij willen een aantal actiepunten voor diversiteit formuleren, die wij (d.m.v. subsidieafspraken indien nodig) gaan volgen en realiseren.

Als gevolg van deze Diversiteitparagraaf zullen wij er vervolgens op toezien dat in het kader van aanbestedingen, welke gedaan worden in het kader van het uit te voeren WMO beleid er in de conformiteitenlijst rekening gehouden wordt met de leeftijd, etniciteit, levensbeschouwelijke achtergrond en/of seksuele geaardheid (hlbt's) van de cliënt.

Daarnaast achten wij de aanwezigheid van een HOP waardevol vanwege het opdoen van sociale contacten met homo- en biseksuele mannen in een heterodominante samenleving, in strijd tegen eenzaamheid van alleen wonende homo- en biseksuele mannen.

Doel:

In de WMO staat de cliënt centraal, dus hlbt's opnemen in het beleidsplan zodat zij niet ondergesneeuwd worden.

11. Kenniscentrum.

Vanaf 2010 wordt een kenniscentrum opgezet over de thema's hltb's (homo's, lesbo's, bi's en transgenders) en zich op het verzamelen, ontsluiten en toegankelijk maken van allerhande informatie op LHBT -gebied uit de hele wereld.

De doelstelling is het toegankelijk maken en verzamelen van informatie en materiaal op het gebied van homo's, lesbo's, bi's en transgenders en dat beschikbaar te stellen als studiemateriaal, na afspraak. Dit is daarmee tamelijk uniek in het zuiden van het land.

Wij hebben het streven om in een later stadium te komen tot een hechte samenwerking met het Internationaal Homo/Lesbisch Informatiecentrum en Archief (IHLA), waarbij de stichting haar onafhankelijkheid wil en zal continueren.

Antiquariaten als onderdeel van het kenniscentrum zullen tevens de grondslag van het museum, zoals bedoeld in de statuten, vormen.

12. Financieel beleid.

Wij zijn van mening dat er zo efficiënt mogelijk moet worden omgesprongen met de ontvangen gelden van onze weldoeners.

Wij streven ernaar om de kosten die nodig zijn om fondsen aan te werven tot het minimum dienen beperkt te worden en worden bij voorkeur via mond op mond geworven.

Sinds kort zijn wij door de vriendenloterij erkend als goed doel en kunnen sympathisanten met de loterij meespelen en ons tegelijkertijd steunen.

Het bestuur van de Stichting en de woordvoerders zullen uitsluitend voor de stichting werkzaamheden verrichten op vrijwilligers basis. De bestuursleden zullen zich derhalve conformeren met het feit dat zij géén loon ontvangen, maar ten hoogste een onkostenvergoeding waar een vrijwilligersvergoeding onderdeel van uitmaakt.

Voor zover overige instanties een keurmerk eisen van het Centraal bureau Fondsenwerving, zullen deze instanties die niet bij ons aantreffen, aangezien wij geen middelen hebben om deze toetsing te betalen. Wij als bestuur hebben besloten om dat keurmerk niet aan te vragen, daar de richtlijnen geen garantie zijn voor weldoeners om er zeker van te zijn dat het bestuur zich niet verrijkt aan de stichting. Ook spreekt het Centraal bureau Fondsenwerving over “het zorgdragen voor een evenwichtige verdeling van uitvoeringskosten en die van de besteding aan de realisering van de doelstelling” wat zo ruim omschreven is dat er de mogelijkheid blijft voor besturen van fondsenwervende instellingen om zichzelf te verrijken, waarvan wij een afkeer hebben.

Onze weldoeners kunnen ten alle tijden na afspraak de boeken inzien, om zich te vergewissen dat de stichting zich houdt aan de door haar zelfgemaakte afspraken.

Als bestuur hebben wij daarom de volgende richtlijnen uitgestippeld:

- de bestuursleden en woordvoerders zullen ten hoogste een onkostenvergoeding en;
- de bestuursleden en woordvoerders zullen ten hoogste een vrijwilligers vergoeding ontvangen.

De bestuursleden en woordvoerders hebben tot nu toe altijd van hun vergoedingen afgezien, door deze terug te schenken aan de stichting.

Omdat de stichting zich zuiver richt op het algemene nut en zich daaraan dienstbaar stelt, is statutair bepaald dat: het bestuur c.q. de vereffenaar bepaalt welke bestemmingen een eventueel batig saldo krijgt, met inachtneming van de doelstelling van de stichting. Daarmee wordt voorkomen dat er in eigenbelang gehandeld wordt door de stichting.

De stichting is door de Nederlandse staat als “Algemeen Nut Beoogde Instelling” (ANBI) erkend. Dit biedt donateurs het voordeel dat een donatie en/of gift volgens de geldende fiscale regels van de belastingdienst aftrekbaar is.

Ons fiscaal nummer is 812688843.

Tot slot:

De stichting behoudt zich ten aller tijde het recht voor; om naar inzicht en vermogen, of als de actualiteit daar om vraagt, wijzigingen en of aanvullingen aan te brengen aan dit beleidsplan.